

: Posamezna številka 6 vinarjev :

"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 120, z dostavljanjem na dom K 150; s pošto celoletno K 200, polletno K 100, četletno K 50, mesečno K 170. Za inozemstvo celoletno K 300.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znakmo.

: Telefon številka 303. :

Dolenjska stran.

Sodilo bi se, da v majhni deželi, kakor je Kranjska, ni velikih razlik med prebivalstvom. Toda kakor je naša dežela po svoji naravi zelo različna, tako je različno tudi njeno prebivalstvo in se Dolenjec od Gorenjca in Notranjca celo razlikuje in to v dobrih in slabih lastnostih.

Že v govorici so naši kraji zelo različni in ima takorekoč vsaka dolina svoje narečje, enako so tudi različni ljudje po duhu in po srcu.

Lokalne krajevne razmere igrajo vedno veliko vlogo pri mišljenju in naziranju ljudstva.

Dolenjska stran se ne ponaša z visokimi gorami, kakor Gorenjska niti po podzemeljskih krasotah, ki jih ima Notranjska, pač pa ima Dolenjska prijazne vinske gorice in ima med svojimi griči skrite mnogo naravne krasote.

Dolenjska ima med kranjskimi pokrajinami najbolj burno zgodovino, ki se danes živi po ustnem sporočilu v spominu naroda.

Saj leži na Dolenjskem krško polje, kjer je padla premagana kmečka vojska, tu so tabori in gradovi, ki spominjajo na turške čase, hranijo se tudi spomini na kmečko ustajo proti Francozom in radi se spominjajo tudi ljudje upora 1. 1848. Dolenjec zelo ljubi preteklost in se je rad spominja, rad hvali stare čase in govori o starih ljudeh, o šegah in navadah. Dolenjec je zelo konservativen in ravno spomin na preteklost ga rad premoči, da ni vnet za nove stvari.

Dolenjec ni klerikalec v pravem pomenu besede, rad pa se drži starih stvari, šeg in navad. Seveda je klerikalizem značaj našega naroda v zadnjih letih zelo poslabšal: klerikalni cerkveni in politični pritisk je slabo vplival na ljudstvo, ker je budil sovraštvo, ki si ga poštene ljudje niso mogli razlagati.

Konservativizem in ljubezen do starih časov sta Dolenjem pogosto škodovala, ker niso hoteli ali pa niso znali porabiti novih pridobitev in so nekako brez zanimanja gledali v napredek časa in so pri tem skoraj izgubili lastna tla pod nogami. S številkami bi se dalo dokazati, da so se Dolenjci najbolj izseljevali v Ameriko in drugam.

V splošnem še danes na Dolenjskem vlada glede volitev ono mnenje, ki ga je slišal in opisal dr. Jos. Vošnjak v svojih "Spominih". Ko je šel namreč nekoč v Trebnje, — bile so volitve, — je srečal kmeta-volilca in ga je vprašal, kako bo volil. "Kjer jih bo več", se je odrezal dolenjski možak in je meril dalje svoj korak po cesti proti Trebnju. Tako politično stališče je gotovo čudno in se nahaja le pri ljudeh, ki so jim ustava, država, politika, gospodarstvo in druge take važne stvari — postranske stvari. Zgodilo se je to sicer menda leta 1867. toda 1. 1911 jih bo mnogo volilo na isti način.

Politične pravice ljudstva so pridobitev nove dobe, toda Dolenjec —

ki je 1. 1848. bil precej navdušen za upor — teh pravic ne ceni mnogo. Zato je razumljivo, da rad izroči kaplanu glasovnico, kadar pride ponjo, da jo podpiše.

Tudi drugače nima Dolenjec rad opravka z gospodo: voli, kakor zapovedo na prižnici, zato, da nima opravka z župnikom in ker se boji duhovniške jeze.

Le na ta način je mogoče, da duhovščina ta dobri narod zelo izrablja in da se gode stvari, kakor smo o njih že pisali n. pr. v Mirni, v Dobruhi, v Smihelski občini in drugod. Dale bi se o tem napisati cele knjige. Svet bi stremel, ako bi izvedel, kaj so vse počenjali in še počenjajo farozji na Dolenjskem.

Sicer so se razmere med ljudstvom tuintam zadnje čase poboljšale, v večini pa so, kakor so bile. Vendar ne smemo soditi preveč na splošno. Dolenjec je potrpežljiva duša, ki rajše potrpi, nego da bi se prepiral z duhovščino; v srcu pa pogosto preklinja svoje izkoriščevalce.

Kadar je mera polna, pa tudi Dolenjca mine potrpežljivost, kakor se je nekdanji vprl proti višji gospodi, tako bo nekoč tudi farozju odpovedal službo.

Značilno je, da največ smisla za napredek niso pokazali kraji blizu Ljubljane in blizu železnice ampak kraji, ki leže globoko v dolenjski zemlji. Morebiti so na to vplivale gospodarske razmere. Dolenjska — kakor kaže izseljevanje — v splošnem ni bogata; kjer so bogatejši kraji, tam tudi klerikalizem ne gre v klasje. Najbolj klerikalni kraji na Dolenjskem so ob dolenjski cesti, posebno šmarska dolina, okolica St. Vida, krška dolina in Suha Krajina. Najbolj napredna pa je šentlovrenska dolina, Velika Loka, šentrupeška dolina, Sent Janž, Catež in nekateri drugi kraji v krškem okraju.

Ti kraji leže nekako sredi Dolenjske in so v splošnem prav bogati. Šentrupeška dolina je znana po svojem bogastvu in krasoti.

Tu je bil doslej poslanec dr. Janko Hočevar. Vključ temu, da je kandidiral na klerikalni podlagi, ni hotela napredna stranka proti njemu postaviti protikandidata; toda zavedni napredni volilci niso hoteli dr. Hočevarju dati svojih glasov, dasi za svojo osebo morebiti ni bil zagrozen klerikalec, ampak so hoteli — kar je prav — dosledno napredno voliti. Zato so oddali svoje glasove deloma za g. Gombača deloma za druge napredne močje domačega kraja. In teh glasov je bilo toliko število, da se je videlo, da je ta okraj iz najbolj naprednih na Kranjskem sploh.

Toda danes dr. Hočevarja ni več. Namesto njega kandidira župnik Hladnik. Kandidat napredne stranke v teh krajih pa je živinozdravnik Adolf Ribnikar.

V splošnem pri nas — in tudi v dolenjskih krajih — vlada mnenje, da bodi kandidat domačin. To geslo se je od napredne strani vpoštevalo in se je ponudila karikatura nekaterim uglednim osebam. Toda na shodu v

Škocijanu so kmetje sami ponudili kandidato Adolfu Ribnikarju in vsi ugledni možje tega okraja so kandidato z veseljem pozdravili. Klerikalci se nič ne drže gesla, da bodi kandidat domačin. Oni pošljejo iz Ljubljane kakega svojega človeka, naj je to tudi Gostinčar, ali kaj podobnega, župniki pripeljejo svoje kmete in klerikalni kandidat je izvoljen, pa naj pozna krajevne razmere ali ne, samo da je klerikalec, pa je ves dober.

Zato bo treba tudi našim naprednim gospodarjem in posestnikom zavzeti v vprašanju kandidatur sledeče: ako se najde v domačem okraju delaven, odločen in izobražen mož, ki bi bil zmožen in voljan dobro zagovarjati kmečke koristi, naj se ta postavi za kandidata, ako pa noben domačin kandidature ne sprejme, naj volijo kandidata, ki jim ga priporoča napredna stranka, to tem bolj, ako so domačini sami za tako kandidato.

Adolf Ribnikar je pokazal kot živinozdravnik in kot tržni nadzornik mnogo smisla za napredek našega gospodarstva. Delavnosti in odločnosti mu niti nasprotniki ne morejo odrekati. Na shodih, ki jih je imel v svojem okraju, je dovolj pojasnil svoje stališče in pojdejo vsi samostojno in napredno misleči volilci v boj za to kandidato. Vesti, ki nam prihajajo iz tega okraja so zelo razveseljeve, vključ temu, da razni klerikalni agitatorji mnogo prizadenejo, da bi motili zborovanja in shode. Vključ vsemu klerikalnemu nasilju se bo pokazalo, da je ta okraj gospodarsko in politično napreden in nas le veseli, da je v sredi — sicer klerikalne — Dolenjske okraj, ki bo prej ali slej prvi imel zopet naprednega poslanca in se bo rešil raznih klerikalnih pijavk, ki jih ima sedaj ravno ta kraj zelo mnogo. Kdor je za procvit lepe dolenjske strani, ta ne bo volil župnika Hladnika ampak bo šel v boj za naprednega kandidata.

Program XXIII. glavne skupščine

Zaveze avstr. jugosl. učit. društev dne 4., 5. in 6. junija 1911 v Trstu je sledeči:

I. V soboto, dne 3. junija: Zvečer prijateljski sestanek v "Narodnem domu" onih udeležencev, ki pridejo že v soboto v Trst.

II. V nedeljo, dne 4. junija: 1. Ob 8. uri zjutraj seja upravnega odbora v prostorih Učiteljskega društva za Trst in okolico v ulici Giorgio Galatti 14. II. — Dnevni red: a) Poročilo o delovanju vodstva Zaveze; b) določitev poročil za delegacije; c) predlogi in nasveti. — 2. Ob 11. uri dopoldne zborovanje delegacije v Sokolovi telovadnici "Narodnega doma". — Dnevni red: a) predsednik otvori zborovanje; b) legitimiranje delegatov in delegatov; c) tajnikovo poročilo o delovanju Zaveze in Zavezinih društev; d) poročila o Zavezinih listih: 1. poročilo o "Učiteljskem Tovarišu"

2. o "Popotniku", 3. o "Zvončku"; d) blagajnikovo poročilo; e) poročilo računskih pregledovalcev za 1. 1910 (§ 15 posl. reda); f) volitev pregledovalcev računov (§ 15 posl. reda); g) določitev letnih doneskov Zavezinih članov (§ 7 lit. a Zav. pravil); h) določitev sporeda za glavno zborovanje (§ 24 Zav. pravil); i) določitev časa prihodnjega XXIV. glavni skupščini Zaveze (§ 22 Zav. pravil); 3. Ob 2. popoldne skupni obed v gledališki dvorani "Narodnega doma". 4. Ob 4. popoldne obredni izlet po morju s posebnim, električno razsvetljenim parnikom. Na parniku koncert, ples, bufet. Vrnitev v Trst opolnoči.

III. V ponedeljek, dne 5. junija: 1. Ob 9. uri dopoldne: Glavno zborovanje v gledališki dvorani "Narodnega doma" po dnevnem redu, ki ga določi Zavezina delegacija. 2. Popoldne izleti; mednarodne konjske dirke v Rocolu, z vzpenjačo na Opčine, vojaški koncert v Boschetto. 3. Zvečer gledališke predstave.

IV. V torek, dne 6. junija: Ogledovanje mesta: prosto luko, Lloydov arsenal, muzeje, akvarij itd.

Za glavno zborovanje so zglasene naslednje teme: 1. Delo kot vzgojno sredstvo, šole, delavnice in Mannheimski sistem. Poročevalec c. kr. ravnatelj gosp. Henrik Schreiner.

2. Kako deluje moderna šola za telesni razvoj mladine. Poročevalec gosp. Ignacij Šijanec.

3. Slovansko šolstvo v Trstu. Poročevalec g. Ferdo pl. Kleinmayer.

4. Nekaj misli o reformi učiteljske organizacije. Poročevalec g. Fran Marinček.

Iz slovenskih krajev.

Iz Iga. Leto dni je že preteklo, kar smo dobili sedanega župnika, dolžnost nas veže, da moramo povedati očitno kaj in koliko dobrega nam je ta mož v tem času storil. Ob času izpraznjene službe hodilo so nekateri možje k našemu presvitemu knezoškofu ter mu svetovali in ga ob jednem prosili, da naj nam podeli kakega dobrega gospoda, na kar je škof odgovoril: Imam že odbranega enega izvršnega gospoda s katerim vem, da boste zadovoljni vsi. Tukaj imamo zopet jasen dokaz, kake gospode duhovnike prištevajo med boljše in še celo med izvršne. Kaj je pa že ta tako zaslužni gospod storil tekom enega leta na lgu. Eno leto to res ni veliko, vendar se pa v enem letu že tudi lahko nekaj naredi, saj moramo reči, da je tudi ta izvršni gospod veliko naredil pa kje? — Župnišče vse prenovljeno. novi tlak, ki ga je bilo toliko potreba kakor petega kolesa nove peči, še celo v sobici, kjer spijo kравje dekletke, postavila se je krasna peč za katero je bil denar, a da bi se pa v cerkvi napravilo novo bandero ali novi baldahin, ki ga je tako silno potreba, za take stvari pa ni

denarja. Ta izvršni gospod ima navedo, da pri službi božji moli očenaš za vse dobrotnike naše cerkve, kar je tudi res lepo, ali ne vem pa koliko bode ta molitev ljudstvu koristila ako se ta denar pravilno ne porabi. Ako bi se ta denar katerega ljudstva skupek sklada pri prodaji cerkvenih sedežev, ob pogrebi, plačila za zvonjenje itd. pravilno porabil, bi morala cerkvena oprava drugače izgledati. V cerkvi smo zapazili ob adventnem času dve svetilki več in še te stare, katere si jih je izprosil v Ljubljani pri sv. Petru, potem pa bandero je nekoliko zakrpano mesto novega, vse to se je naredilo ob času kar smo tako srečni, da nam je škof dal tako dobrega gospoda. Ljudski glas ki se glasi: "vse ta slabše je še od zadaj" se zmerom bolje sliši. Kakor večinoma, je prva skrb sploh vseh teh napolniti si mošnjo, vera in cerkev, to je samo orodje, s katerim si služijo kruh. V nobeni drugi reči ne spoznamo tega gospoda za tako izvršnega kakor v skoposti in lakomnosti. Za vžitek ima pravico posekati nekoliko nekoliko gozda vsako leto. A naš sedanji župnik je posekal in sesul že ves gozd, tako da je potegnil za njega več stotakov. Ako bi se mu pripetila zdaj kak hitra smrt, kje bi iskal drugi župnik vsakoletni priboljšek iz gozda. Mogoče si pa upa dolgo časa tukaj ostati in ljudstvo izsesavati, ker takih ljudi kakor so ravno tukaj bode težko kje dobiti. Odkar obstoji hranilnica, je bila zmerom v rokah gg. kaplanov, ki so to opravilo nekaj časa brezplačno izvrševali. A zadnja leta dovolila se jim je na običnem zboru neka mala nagrada za to delo, kakor hitro pa je bil prvi njegov kaplan prestavljen, polastil se je takoj hranilnice s tem pristavkom, da ako mu plačajo 600 K letne plače, prevzame posojilniški posel. Ves odbor z načelnikom vred pa ne pomisli, kam pridejo, ako bodo dajali tajniku tako mastno plačo. Lansko leto imela je posojilnica nad 200 tisoč kron manj prometa kot prejšnje leto in letos se že vidi zopet naprej, da so ljudje zgubili zaupanje. Kam bode to prišlo? — Da se je primanjkljaj pri zadruzi pokrtil, pritekla je na pomoč hranilnica in posojilnica, da se je zgrabla tako imenovanega "Našega doma" zgradila, gre vsa za sluga posojilnici, tako da je že nekateri tisočak zabit na ta poslopja, za katera bi se prav malo dobilo, ako bi vsa ta stvar prišla do poloma. Sploh rečeno, hinavščina, potuhnjenost in zvižnost tega ljubljanske škofovega prišla je že popolnoma na površje. Vsakdo kdor ima le enkrat opraviti z njim izpredi, kaj vse mu kipi iz njegovega srca. V prvi vrsti skopost, kaj resnega in poštenega govorjenja je malo pri njem, iz ljudi bi se najrajši norčeval. Koliko zaupanja ima pri ljudstvu pokazalo se bode ob volitvah. Za danes naj zadostuje samo to, prihodnjič hočemo navesti še več slučajev, ki so se dogodili v času, odkar je ta gospod pri nas.

Iz Ježice. Blizajo se nove občinske volitve. Župnik, ki mu teži na

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

— Obdržati sem vas moral tukaj dalje časa, nego sem želel, je dejal Sandrigo. Toda krivda ni moja, gospa Imperija vam bo sama potrdila. Pojdite z menoj, gospodična, pojdite brez strahu. Gondola naju že čaka in čez par minut boste stoneli ob srcu nje, ki vas ljubi bolj nego vse na svetu — ob srcu svoje matere, ki si stejem v čast, da sem ji najoddanejši prijatelj.

Tako govoreč, je Skalabrino pomolel Bianki roko. Toda deklica se ni marala opreti nanjo. Trepetaje in s čustvom popolne osamljenosti je šla poleg razbojnika.

Čudna misel si je bila siloma zarila v možgane. Ravni, pošteni duh, ki je bival v njej, se je plašil in bal, da ne bi govoril ta mož resnice — da ne bi bil zares prijatelj njene matere.

Kaj je moglo biti skupnega med Imperijo in med njim? Napol megleno je čutila, da v palači svoje matere ne bo nič bolj na varnem, nego v sobi, ki jo je pravkar zapustila.

Kaj je pač utegnilo biti skupnega med Imperijo in med njim?

Ko pa je bila zunaj, pod veselim lesketanjem solnca, v radostnem, živahnem življenju beneškega pristanišča, med kričanjem kupcev in pesmimi mornarjev, ki so razkladali ladje, priklenjene ob nabrežju, so izginile vse njene mračne misli.

Oddahnila si je in se razcvetela kakor roža. Plamen strastnega občudovanja se je zasvetil v Sandrigovih očeh, ko jo je pogledal. Toda zapazil je, da ni on edini občudovalec Bianke. Marsikateri mornar, marsikateri mlad mešanec je na glas izrazil svojo zavzetost in svoje strmenje nad njeno lepoto. In zato jo je naglo spravil v čakajočo gondolo, povabil jo, da naj sede v šator, ki ga je nato zagrnil z usnjatimi zastori ter se postavil k barkarolu.

Pol ure nato se je Bianka vrgla v naročje svoje matere.

Ko so se pomirili prvi izliv radosti, je Imperija prijala Sandrigo za roko ter izpregovorila s čudnim trepetanjem:

— Dete moje! Tu ti predstavim gospoda Sandrigo, sijajnega častnika beneške armade, poročnika pri lokostrelcih. On mi je drag prijatelj, ki se mu imam zahvaliti za to, da te zopet vidim zdravo in veselo. Ljubi ga, Bianka; vreden je, da ga ljubiva oboje, jaz in ti.

Bianka je začutila, da je prebledela.

Njen pogled se je obrnil od matere do Sandrigo.

In misli, ki so ji malo poprej polnile glavo, so se ji oglašile še razločneje.

Zbala se je lastne matere, kakor se je zbala Sandrigo.

— O Juana! je zamrmrala sama pri sebi. Ti moja dobra, krotka tovarišica, kje si? In ti, moj plemeniti, neznan zaščitnik, ki me je že sam tvoj pogled pomirjeval in navdajal z brezskrbnostjo, kje si?

XXXVIII.

Razbojnik in kardinal.

Ko je Sandrigo pijan od veselja in ponosa zapustil palačo Imperije, se je takoj z največjo naglico napotil iz Benetk proti soteski Piave.

Okrog devetih zvečer je dospel v vas Nervezo ter stopil v eno izmed njenih zadnjih hiš.

V njej je bilo zbranih kakih dvanajst mož.

Ležali so na glinastih tleh krognikrog ognjišča, na katerem je eden izmed njih kuril s suhim drčjem. Spali pa gotovo niso, kajti ob vstopu Sandrigovem so vstali in ga pozdravili s tisto važnostjo in lahkotnostjo kretenj, ki je lastna neodvisno živčnim ljudem.

Sandrigo je pogledal to svojo četo, ki jo je bil trudoma zbral v teku zadnjih štirih mesecev; bilo je vse, kar mu je zdaj ostajalo od njegove prejšnje moči v gorovju.

Toda bralec ve, da Sandrigo nikakor ni obupal, marveč si je ustanovil v Benetkah družbo, ki je bila gotovo še strašnejša.

Mračno zadovoljstvo se je zasvetilo v njegovem črnem pogledu.

— Ali ste vsi tu? je dejal. Dobro. Koliko jih je tam gori?

— Šest vsega skupaj, je odgovoril eden izmed mož, ki se je zdel nekaj pribočnik Sandrigov. Štirje pred vhodom jame, dva pred jetnikovi vrati.

— Hudič je z nami, je menil Sandrigo. Toda delati je treba naglo.

— Da, Skalabrino se je klatil dva dni tod okoli; prav mogoče je, da se vrne.

— Skalabrino ne bo več nazaj! je dejal poglavar. Najin stari račun je poravnal.

Razbojniki so se stresli.

— Ne pozabite, kaj sem vam obljubil, je povzel Sandrigo. V jami je skrit skupni zaklad. Preiščite jo, kakor veste in znate. In kadar ga najdete, je polovica vaša.

Razbojnikom so se zalesketale oči, slišalo se je nekaj kletev veselja, vzlic trdi disciplini, ki jih je vezala v poglavarjevi navzočnosti.

— Na pot! je velel Sandrigo.

Par trenutkov so bili nato banditje zunaj in so se razkropili na vse strani, vsak po svoji stezi. Očitno je bil sleherni že prej dobil navodila, da je vedel, kako mu je ravnati.

Sandrigo je odšel zadnji ter se počasi in zamišljeno napotil proti Črni Jami. Ko je bil le še kakih tisoč korakov od jame, je legel za grmovje in počakal.

Čakanje je trajalo dolgo časa, skoraj celo uro.

Nato se je razlegel v noč zategnjen žvižg.

— Storjeno je! je zamrmral razbojnik.

Nato je vstal ter se brez nadaljne opreznosti napotil proti jami in stopil vanjo.

Trska je svetila v notranjosti jame.

Četvorica krepko zvezanih mož je sedela drug ob drugem, naslonjena s hrbtom na granitni zid.

— Dva je bilo treba ubiti, je dejal Sandrigo pribočnik.

Sandrigo je brezbržno skomizgnil z ramami.

Ozrl se je na jetnike in dejal:

— Odvežite jih.

(Dalje.)

„puh“ sezidani katoliški dom srce, se trudi, da dobi same kimovce v občinski odbor, češ: Katoliški može bodo vendar z veseljem glasovali za poravnava „katoliškega“ dolga okroglih 10000 K iz občinskih sredstev! — Toda iz te moke bo težko kaj kruha. Ljudstvo je izpregledalo in je sito katoliškega gospodarjenja, zato se je pričelo puntati — in to dela farovski skrbi! In posebno še — ker je puntarjev več, kakor farovskih kimovcev! Ne gre pa tukaj za boj med klerikalno in liberalno stranko, ampak gre le za boj proti farovski nakani, da se plača katoliški dom iz žepov ježiških davkoplačevalcev. Da, da — tudi našemu ljudstvu se enkrat odpro oči, saj vendar ni tako zabito, kot ga smatrajo gospodje!

Slovanski jug.

Hrvatski pravosodje pred Evropo. Politični škandali in nasilstva, katera se odigravajo zadnja leta na jugu naše države, so dosegli svoj vrhunec vsekakor največ na Hrvaškem. Popolnoma razumljivo. Kajti če se uničijo Srbi in Hrvati, je odklenalo celemu Jugoslovstvu. Zato so se porabila najbrutalnija sredstva, samo da bi se dosegel omenjeni cilj. V tem oziru so popolnoma enaki zagrebški „veleizdajniški“ proces, Friedjungov proces na Dunaju in nedavni Hinkovičev proces v Zagrebu. V prvih dveh procesih je pravosodje bilo v službi političnega sistema, ki je hotel uničiti najboljšega voditelja in politike srbskega oziroma hrvaškega naroda, zadnji proces pa je nameraval moralno in materialno uničiti človeka, ki je položil vse svoje duševne in fizične zmožnosti v obrambo in osvoboditev nedolžnih žrtv in preganjanega naroda. Uničiti dr. Hinkovića bi pomenilo oropati srbski narod glavnega zagovornika, ki ima svetovni glas: potem bi se lažje moglo postopati tudi proti osovraženemu narodu. Vsi oni grozovniki, ki so sklenili preganjati dr. Hinka Hinkovića, gotovo niso mislili na to, da bi mogel celi narod smatrati preganjanje Hinkovićevo kot svoje lastno. Še manj so računali na to, da bi se vplivni ljudje in voditelji tega naroda toliko mogli zavzeti za enega edinega človeka, da bi hoteli za njegov proces zainteresirati tudi javno mnenje cele kulturne Evrope. In verjetno, da so zagrebški sodniki še bolj divjali jeze, ko so naenkrat videli v sodni dvorani dopisnike mnogih največjih evropskih časopisov. Razun belgrajskih časopisov, ki so večinoma poslali dopisnike na Hinkovičev proces, so imeli svoje izvirne poročevalce „Rusko Slovo“ in „Novoje Vremja“, francoski „Matin“ in „Figaro“, angleški „Daily Telegraph“ in „Daily Mail“, italijanska „Tribuna“ in „Corriere d'Italia“, rumunski „Adevărul“ in bolgarski „Dnevnik“. Če dodamo, da imajo mnogi listi, med njimi posebno nemški in slovanski, v Zagrebu stalne poročevalce, je jasno, da bo pisala o škandalih, ki so se vprizorili na Hinkovičevem procesu, gotovo cela Evropa.

Srbija in Hinkovičev proces. Največjo pozornost je vzbudilo v Zagrebu dejstvo, da se je Srbija toliko zavzela za preganjanje dr. Hinka Hinkovića. Že dan pred procesom so prišli v Zagreb dopisniki vseh večjih časopisov, kakor „Slovenskega Juga“, „Politike“, „Trgovinskega Glasnika“, „Novega Vremena“, „Odjeka“ itd. Razun tega je poslalo „Srbsko novinarsko združenje“ kot svojega zastopnika pisatelja g. Branišlava Nušića, dalje sta zastopala „Srbsko odvetniško društvo“ dr. Milan Djordjević in dr. Milan Lazarević, za „Srbski tiskovni urad“ je prišel Pera Taletov itd. Da se še jasneje vidi, s koliko pozornostjo je gledala Srbija borbo na Hrvaškem, prinašamo iz članka „Slovenskega Juga“ v preganjanju dr. Hinkovića tale odstavke: „Oni na Dunaju in v Pešti so vrlo naivni, ako mislijo, da se bodo dali Srbi le za trenutek ločiti od svojih rojakov na severu, najbolj so pa naivni, če mislijo, da bodo zapustili Srbi svojega ljubega dr. Hinkovića. Oni so silno smešni, če ne vidijo, da so danes vprte oči celega srbskega naroda proti Zagrebu in oni mali dvorani, kjer stoji danes pred družbo smešnih „sodnikov“ obtožen veliki človek in neustrašni boritelj dr. H. Hinković. Naša pozornost je posledica velike ljubezni, katero čuti Srbija nasproti svojemu dragemu dr. Hinku. To je je naš pozdrav, ki mu ga pošiljamo, in naša beseda onim na Dunaju in v Pešti, ki smešno delajo, če mislijo, da nas bodo na takšen način uničili.“ Preganjanje dr. Hinkovića torej ne bo brez koristnih posledic za srbsko-hrvaški narod. Kajti od velikega pomena je, da je to preganjanje sprejela baš Srbija na tak način.

DNEVNE VESTI.

Naš inkasant bo danes inkasiral naročnino pri cenj. naročnikih v Sol-skem, Št. Jakobskem, Dvorskem in Kolodvorskem okraju. Upravništvo.

Čedne razmere na učiteljsku. Vadniška učiteljica S. je polna prečednih dejanj. Tako smo izvedeli, da je ta „Slomškarica“ tudi zelo oblastna. V pretečenih dneh je n. pr. je neki kandidatini iz III. letnika — če je tudi Marijina devica, ne vemo — takorekoč ukazala, da naj gre popoldne istega dne s sestro k spovedi, drugi dan pa k obhajilu, da bo de „baje izbila pri tem mali sestrici — učenici njenega t. j. IV. razreda — „njeno trmo“. Na ugovor kandidatini, da ima drugo jutro šolo, ji je na svojo odgovornost dala v ta namen prosto! Morebiti nam bo kompetentna oblast dala pojasnila, kako se je ta zamuda opravičila? Pojasnila želimo tudi, kako to, da se je pričel istega dne dopoldne v IV. razredu vadnice pouk še-le pet minut po pol 11. uri, namesto točno po zvonjenju, kar se ponavlja večkrat in vsled česar imajo potem otroke nadzorujoče kandidatini sitnosti? — Kako hodi ta vadniška učiteljica predsedavati vse pavze v — 00 — II. nadstropja, da prisluskuje pogovorom kandidatini in potem raznaša — že ve kam — te pogovore, o tem bomo še govorili! — Če se zahteva od naprednega učiteljstva reda in se mu celo protizakonito prepoveduje po drž. zak. zjamčena svoboda — n. pr. citanje „Jutra“ na cesti! — potem naj tudi tu govori „najvišja šolska oblast v deželi“ in naj napravi red pri tej učiteljici! — Prof. Jarc ima besedo!

Vnebovpijoče razmere vladajo sedaj na umetnoobrtini šoli v Ljubljani. Dijaki že skoro dva meseca nimajo nobenega risanja, kljub temu, da je to njih glavni predmet. Čudno je, zakaj g. ravnatelj za ta predmet ne preskrbi kakega drugega profesorja. Nemčurjskega profesorja Vesela ni namreč od takrat, odkar je bil postavljen za nemškega občinskega kandidata v Ljubljani, pa do danes še ni v šolo. Menda zato, ker se je opravičil pri g. ravnatelju, da ga radi prevelikega kričanja po volitvi v kazni preveč bole usesa. In ta človek je baje že določen za ravnatelja na novi šoli. Potemtakem je Ljubljana zastoj plačevala ogromne svote za povzdigo slovenskega obrtnega šolstva. Ta renegat niti noče razumeti pravilne slovensčine in rabi v šoli tako „Spraho“, da bi je niti najprostejši kmet ne razumel.

Osebnost politiko vun! Iz Spodnje Šiške se nam poroča: K vaši nedeljski notici „Miš-maš-možje“ bi bilo še sledeče pripomniti: Nič boljši, če ne še slabši, kot v „Jutru“ opisani miš-maš-možje so tisti možje, ki hočejo tudi v najvažnejših narodnonaprednih političnih in kulturnih vprašanjih igrati posebno vlogo svoje čisto osebne politike. Njih glavna naloga je, razbijati kar drugi store, slovo v naprednih vrstah razdvojiti, iz celote napraviti posamezne frakcije, ki po oštarijah zbijajo svojo takozvano oštarijsko politiko. Od te vrste politike se nekateri „vodilni“ krogi te opozicije takorekoč že preživljajo s tem, da zbirajo okrog sebe nezadovoljne elemente, takozvane malkontente v to ali ono gostilno k stalnim posvetom. Jedro njih s cvetkom dvomljivih dobrote zalitih posvetovanj je: kljubovati! Dobro vedo, da ima politično društvo „Vodnik“ svoje vsakotenske seje v ponedeljek, prireajo seje drugih društev nalašč tudi na ponedeljek pa le za to, ker vedo, da so člani „Vodnika“ tudi člani dotičnega drugega društva. Svoječas so hoteli zanesti tudi v „Sokola“ svoje osebno politkarstvo in sicer le, kjer jim ena oseba pri „Sokolu“ iz osebnih ozirov slučajno ni ugajala. Ko se jih je prijelo, so se celo javno bahali, da namesto ene njim neljube oseba privedejo 30 drugih v društvo. Pa do danes „Sokol“ še ne ve nič o takem prirastku na račun slavne opozicije. To so stvari, ki bi jih niti ne omenjali, če bi ta — kakor se nam dozdeva — precej po Boltatovem Pepetu dišeča opozicija, vsaj v teh resnih volilnih časih opustila svoje v normalnih razmerah smešno kljubovanje. Pa kakor je zadnji sestanek za državnozbornske volitve pokazal, je opozicijskašim prokleto malo mar za uspeh in izid državnozbornih volitev. In sedaj čas za podrobne rekriminacije, zato mislimo, da smo s temi vrsticami tudi brez navedbe kakih oseb dovolj jasno povedali svoje mnenje. Resen čas dela in sicer skupnega dela za skupen uspeh bodočih volitev zahteva od slehernega, da se stori konec oštarijskemu opozicijskaštvu, da gremo skupno vsi v boj pod isto zastavo, za isti cilj! Zato pa ponovimo, kar smo zgoraj napisali: Osebnost politiko vun! Kdor tega noče, se bo še te dni za to poskrbelo, da se vsakomur z imenom javno pove: Kdor noče iti v boj pod skupno zastavo: vun z njim!

Šišenski Sokol je v svoji ponedeljkovi seji sklenil, da se udeležijo razvija zastave bratov Sokolov v Škofji Loki, dne 9. julija. Tej slavnosti na ljubo je preložil svojo na isti dan že preje določeno slavo za zgradbo Sokolskega doma v Spodnji Šiški, na nedeljo dne 2. julija, kar blagovole odslej vsa bratska društva upoštevati.

Osebnost vest. Praktikant pri ljubljanskem deželnem sodišču, g. Tomo Tolazzi je imenovan za avskultanta.

Glede notice iz Gamelnov smo bili v toliko napačno informirani, da župnik ni pridigoval bojkota zoper opekarno.

Z ozirom na notico „Neverjetno in vendar resnično“ v našem listu z dne 29. m. m. pošilja odbor „Slavca“ sledeče pojasnilo podpisano tudi od predsednika „Zveze slov. pevskih društev“: Na željo „Zveze slov. pevskih društev“ naj bi predsednik „Slavca“ kot podpredsednik „Zveze“, zastopal „Zvezo“ na slavnosti „Hlahola“ v Pragi, je šel le-ta imenom odbora k predsedniku „Zveze“ in mu pojasnil, da društvo „Slavec“ iz lastnega žrtvuje čez 2000 K za ta izlet, toraj naj bi „Zveza“ za dotičnega, ki bo de njo zastopal, vsaj polovico (50 K) društvu „Slavec“, ne za svojo osebo) stroškov krila, da se s tem veliki stroški „Slavcu“ nekoliko zmanjšajo. Ker se ta minimalen prispevek, vključno velikim gnetnim žrtvam, ki jih je „Slavec“ in njega člani doprinesel, le da je bila na slavnosti tudi slovenska pesem zastopana, ni priznal, je pevski zbor sklenil, da naj predsednik „Slavca“ ne zastopa „Zveze“, osobito še, ker ni ravnal v svojo, temveč v društveno korist, čemur se je moral le-ta pokoriti. Za „Slavca“: Valentin Kopitar, podpredsednik. Za „Zvezo slov. pevskih društev“: Dr. Žirovnik, predsednik.

Spodnja Šiška brez zdravnikov!

Spodnja Šiška je največja občina na Kranjskem, ki nima nobenega zdravnika in mnogi manjši kraji so v tem oziru bolj preskrbljeni. Pomanjkanje zdravnikov se čuti prebogostoma in bilo bi res dobro in koristno ako bi se temu nedostatku odpomoglo.

Rešilni voz — pomoč v sili. Pod tem naslovom je „Jutro“ v svoji petkovi številki švrknilo po reševalni postaji ljubljanski, češ, da reševalna postaja ljubljanska nekako iz plitvosti in površnosti ni hotela iti po Hrvata Krtinica v Spodnjo Šiško. Da se razumemo, prosimo, da prijavite nastopno: Ljubljansko reševalno postajo oskrbuje v popolno zadovoljnost Ljubljancem že več let Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo. Gasilno in reševalno društvo, kakor tudi reševalni oddelek, je ustanovljen za mesto Ljubljano, izven mesta pa pomaga le samo, kjer obstoji dogovor med ljubljanskim prostovoljnim gasilnim in reševalnim društvom in med zunanjim gasilnim društvom, ali zastopstvom občine. Spodnja Šiška z ljubljanskim gasilnim in reševalnim društvom nima tega dogovora in razumeti ne moremo, kako da Šiškarji ravno v nesreči in potrebi silijo v Ljubljano, ko se sicer odtegujejo Ljubljani, če le morejo. Pri ravno kar izvršeni reorganizaciji gasilnih društev v okrajne zveze Šiškarji ostentativno niso šli v zvezo z Ljubljancem. Erklare, Graf Sicer pa z isto pravico zahteva ljubljanski rešilni voz Laverca, Žužemberk ali Metlika, kakor Šiška, in kam pridemo, če hočemo ustreči povsod. Pa brez zamere! — Gasilec. — Na tem pojasnilu smo g. dopisniku zelo hvaležni. Kajti ravno iz njegove vsebine javnost lahko razvidi, da vsi dosednji občinski zastopi v Sp. Šiški za reveža niti v najnujnejših slučajih iz same malomarnosti in starokopitne komoditete niso prav nič storili. Tem škandaloznim razmeram v Sp. Šiški je — o tem smo trdno prepričani — enkrat za vselej odzvonilo. Op. Uredništva.

Občinske volitve v Idriji. Definitivni rezultat občinskih volitev v Idriji, ki so se vršile dne 28. maja, je sledeči: V prvem razredu je dobila narodno napredna stranka 66 glasov (klerikalci 59, soc. demokratje 23) in so bili izvoljeni sledeči napredni kandidati: realni ravnatelj dr. Bevk, kovač Čuk, trgovci Kobal, Lapajne, Primožič, Šepetavec, notar Pegan, lekarinar Pirc, usnarj Rupnik in blg. oficijal Vidic. V drugem razredu so dobili večino, 130 glasov, klerikalci (naprednjaki 111, soc. demokratje 119) in so izvoljeni sledeči klerikalni kandidati: rudarji Kavčič, Kosmač, Kristan, paznik v p. Knap, poduradnik Modrijan in Troha, učitelj Novak, oskrbnik Penca in Vitouš; poleg tega skupni kandidat naprednjakov in soc. demokratov, čevljar Kerševan, ki je dobil 229 glasov. V tretjem razredu so bili izvoljeni s 640 glasovi (naprednjaki 295 klerikalci 369) kandidatje soc. demokratov, ki so sledeči: kovač Alič Fr., rudarji Alič Leop., Brus, Jazbar, Korkalj, Terpin, Uršič, Velikajna, gostilničar Lipušček in ravnatelj konsumna Štraus. Vsaka stranka je dobila tudi po pet namestnikov.

Slovenec Betetto na dvorni operi. Minoli terek zvečer je bila na dunajski dvorni operi premijera nove francoske opere „Pelleas in Melisanda“, ki jo je po drami Mauricea Maetelinka uglasbil moderni francoski kompozit Claude Debussy. Ulogo kralja Arkela je kreiral naš rojak, g. Julij Betetto, bivši basist slovenske opere v Ljubljani. Značilno za dunajsko kritiko je, da g. Betetta ne omenja nihče, seveda ker je — tujec

Slovenec. Tako je dunajska objektivnost.

Dramatično društvo v Mariboru je imelo 18. t. m. svoj občni zbor, ki je sklenil ravnatelj sloven. deželnega gledališča v Ljubljani, g. Franu Govčeka rju odposlati pismo zahvalo, ki se glasi: Visokocenjeni gospod! Izvršuje sklep občnega zbora Dramatičnega društva v Mariboru z dne 18. t. m., izreka Dramatično društvo Maribor najskrenejšo zahvalo Vam za vse dobrote in dobrovoljno naklonjenost, katero ste izkazali nam, in nadejamo se, da bodele tudi zanjprej tako blagohotni Dramatičnemu društvu Maribor kakor doslej. Z naprednim pozdravom za Dram. društvo v Mariboru (podpis).

Na občinski deski v Spodnji Šiški je nabitih več za državnozbornske volitve važnih razglasov, na kar se volilci iz Spodnje Šiške opozarjajo.

Res objektivnen resume smo slišali pri torkovi porotni razpravi, ki jo je vodil dež. sod. nadsvetnik g. Koblar. Kolikor nam znano, je bil to prvi resume, ki predsednika ni zavedel na pot, ki je v drugih slučajih dostikrat podobna bolj enostranski obtožbi drž. pravdnika, nego nepristranski končni obnovitvi cele razprave od strani predsednika porotnega sodišča. Vemo, da je taka pot težka, ampak če eden in nekateri hodijo po nji, zakaj bi vsi ne hodili!

Stavka plesarskih pomočnikov v Ljubljani je končana. Mojstri so popolnoma ugodili opravičenim zahtevam svojih pomočnikov. Stavka se nadaljuje samo še pri tveških Eberl in Bricelj. Toda upati je, da bo tudi tu prišlo med obema strankama do sporazuma.

Stavka je pri kamnoseku Tomanu na Resljevi cesti, ker je premajhen zaslužek. Od zunaj ne sme priti noben kamnoseški pomočnik v Ljubljano delat k Tomanu.

Botri in botre! Spomnite se o Binkoštih „Družbe sv. Cirila in Metoda“!

Olepljava mesta bi bila v Ljubljani na mnogih krajih zelo potrebna. Na ducate je če starih oguljenih hiš ki niso bile že 15 do 20 let prebarvane. In vendar, — kako malo stane tako barvilo! Nekateri ljubljanski „purgarji“, zlasti nemški, nimajo nobenega smisla za olepljavo, a tudi nobenega dobrega — okusa! — Na dvorišču hiše št. 1 v Čevljarji ulici se vidijo s Hradskega mostu stare potresne portije, kojih bi se vsaka mestna občina sramovala do tal; pri nas se jih gleda že 16 let! . . . In koliko je drugih takih nesnažnih kotov!

Okrasba balkonov se je v Ljubljani vendar enkrat pričela. Zadnje dni je mestni vrtnar olepljal s cveticami in cipresami tudi balkon in okna mestne hiše ter stopnišče pri stebrih.

Klerikalne prekopovalke se pojavljajo vsak dan na trgu zlasti takrat, ko se čutijo varne! Pazite nanje, v Ljubljani je že itak vse kričeče drago!

Toča je padala v torek popoldne po Kamniškem okraju, a ker je sula med dežjem, ni napravila posebne škode.

Goriška tiskarna A. Gabršček v Gorici je izdala zopet novo knjigo: Vladimir Knaflič „Socializem, — Oris teorije“ (XII + 372 strani, v osmerki). Pri nas so doslej obdelovali ta važni predmet pisatelji reakcionarne barve (1901. dr. Krek, „Socializem“ in 1910. dr. Ušeničnik „Sociologija“), naprednejši pa le v brošurah in revijah. — Pisatelj obravnava v I. delu na kratko zgodovino socialnih teorij, obširneje pa francosko revolucijo in prvotne doktrine politične ekonomije, v II. delu zelo obširno Marxov „Kapital“, čegar I. knjigo probuje v natančnem ekserptu, v III. delu pa kritiko markizma, bibliografijo ter praktične posledice te kritike. Zlasti dragocen je ta III. del in posebno za nji dve poglavji, (opozarjamo na odstavek „Socializem in narodnost“ in dr.). Cena delu, ki je tudi v knjigarskem oziru okusno opremljeno in nosi izvrvirno umetniško vinjeto, je K 4— (broš.). O tej važni knjigi kmalu obširneje izpregovorimo. Za sedaj jo vsem priporočamo kot delo, ki smo ga že davno potrebovali.

Mož svoji ženi prste odsekal. V vasi Peček v klerikalni fari Rob, je neki Rudolf Mihelič v izbruhu svoje podivjanosti svoji ženi s sekiro vse prste na rokah odsekal. Pri svojem zverinskemu činu je s sekiro toliko časa tolkel po prstih svoje žene, dokler se je v groznih bolečinah zgrudila. Mihelič se je potem naredil slaboumnega ter ni hotel iti k sodišču. Baje so ga res spoznali za slaboumnega. Zgodilo se je to zverinsko dejanje v čisto katoliški fari Rob, kjer se župnik briga samo za svojo čukarijo.

Tatovi v Razdrtem pri Postojni. V noči od sobote na nedeljo so v Razdrtem pri Postojni neznanji tatovi vlomili v hišo g. Michielija. Udri so po lestvi skozi okno od zadnje strani hiše v sobo za tuje, kjer so pokradli več finih odev in ruh. Nato so vlomili tudi v trgovino v pritličju in odnesli čez 30 K drobiža in 20 kg. kave

Kolikor je dosedaj znano, znaša škoda okolu 200 kron. O tatovih ni nikakega sledu.

Avijatik Albert Lettis v Ljubljani. Na binkoštno nedeljo in binkoštni ponedeljek se vzdigne avijatik Albert Lettis s svojim monopolom „Bleriot“ (polet čez Rokavski kanal) na vojaškem vežbališču pri Fužinah v zrak. Avijatik Albert Lettis se je izšolal v avijatični šoli v Pordenonu v Italiji in je napravil že več izvrstnih poletov v Gorici, Poreču, Pulju itd. Vstopnice se že zdaj prodajajo v Česarkovi trairki v Šelenburgovi ulici, in sicer: zaključni sedež po 4 K, I. prostor 2 K, drugi prostor 1 K.

Opozorjamo na občni zbor šentpeterske moške in ženske podružnice Ciril-Methodove družbe v Ljubljani, ki se vrši danes, v četrtek, dne 1. junija ob 8. uri zvečer v gostilniških prostorih „Pri Jerneju“ na Sv. Petra cesti št. 87.

Slov. pevsko društvo „Slavec“ priredi, kakor že objavljeno v nedeljo, dne 11. junija veliko ljudsko veselico pod naslovom: „Veliki semenj v Sp. Šiški“ ki se vrši v Zajčevem hotelu na razgledu, v vseh prostorih t. j. na vrtu, v gozdu in notranjih prostorih z najboljšešim zabavnim sporedom, o katerem bomo spoti poročali.

Slov. pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ priredi na binkoštno nedeljo 4. t. m. v ljubljanskem Narodnem domu veliko vrtno veselico. Pri tej veliki prireditvi nastopi društveni pevski zbor pod že znano odličnim vodstvom g. Z. Prelovca in celotni orkester Slovenske Filharmonije. Posebno bo preskrbljeno za dobro vino in jestvine, kar vse se bo dobivalo po navadnih cenah v različnih paviljonih. V areni se zvečer prične ples, povsod pa bo prijetno veselo življenje. V slučaju, da bi bilo v nedeljo slabo vreme, vrši se veselica v enakem obsegu na binkoštni ponedeljek.

Srbsko gledališče pod vodstvom g. Stojkovića priredi nadaljne predstave na slovenskem ozemlju: Danes, dne 1. junija v Kranju, v soboto, dne 3. junija na Jesenicah in v ponedeljek, dne 5. junija na Bledu. Nadejati se je, da sorodna društva pomorejo gosp. Stojkoviću pri teh prireditvah.

Izgubil je Joško Drenovec denarnico z večjo vsoto denarja. Pošten najditelj naj jo odda Miklošičeva cesta št. 36, III. nadstropje ali na policiji.

Popolna godba Slovenske Filharmonije koncertira danes v hotelu Tivoli. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina prosta.

Semenj za volno v Miškovcu (Ogrsko). Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se naznanja, da se bo vršil letošnji semenj za volno v Miškovcu dne 14. junija v skladiščik tamonjega kreditnega zavoda.

Našim cenjenim ljubljanskim naročnikom.

Včeraj smo priložili našim cenj. ljubljanskim naročnikom položnice poštne hranilnice, ki naj se jih blagovolijo poslužiti pri plačanju naročnine. Ker se pa mnogim zdi pripravnejše plačati naročnino proti potrdilu upravnštva našemu uslužbencu, smo ukrenili, da se bo tudi v bodoče naročnina lahko na ta način plačevala in zato začne pobirati uslužbenec upravnštva že danesnaročnino.

Ker mnogi niso plačali naročnine za mesec maj in sicer ravno radi tega, ker je nihče ni prišel pobirati, a potem položnic niso utegnili plačati, bo treba plačati sedaj dvomesečno naročnino, in sicer za maj K 1-20, za junij pa K 1-50.

Pri tej priliki prosimo naše cenj. ljubljanske kakor tudi izvenljubljanske naročnike, da bi naročnino plačali čim prej.

Upravništvo „Jutra“.

16letni ubijalec.

Izpred ljubljanske porote.

Pr'a razprava.

Komaj 16 let stari fant in že ga je grda razvada med našimi kmečkimi fanti posadila na zatožno klop radi hudodelstva uboja.

Obtoženi Anton Jenko iz Podreča na Gorenjskem je že kot 3 leta star otrok izgubil očeta. Mati pa ga je prepustila v službo drugim ljudem, ko je bil komaj 7 let star. Potem pa ga je sploh pustila ter se z drugimi otroci preselila v Nemčijo. Od tedaj dalje je bil deček sam sebi prepuščen. Služil je v domači vasi za pastirja, ko je nekoliko dorasel, je avanziral do hlapca. Ravno v nežni dobi, ko bi do najbolj potreboval materine vzgoje, ni imel ne matere, ne prave vzgoje. Od starejših vaških fantov se je le od starejših naučil, kolikor sami znajo, namreč pri vsaki priliki, če si fantje prireč pri vsaki priliki, če si fantje doje navzkriž, rabiti nož. Kljub svoji mladosti, je bil že trikrat kaznovan; enkrat radi tepeža, dvakrat radi neprevidevnosti.

Vzrok uboja.

V soboto pred pustom so bili fantje iz Podreča v Mavčičah. Ko so se vračali domov, je šel Jenko naprej ter jih skrit v grmovju zastrašil. To je 6 let starejšega fanta Matevža Jamnika jako užejilo, okluftal je Jenkoto, potem ga pa še z vilami udaril.

Maščevanje.

Jenkota je to strašno jezilo. Na pustni torek, ko so fantje prišli maškare gledat, sta se tudi Jamnik in Jenko sešla na cesti pred Janezovo gostilno. Bilo je že v mraku. Več drugih mlajših fantov se je poizgubilo po vasi, le Jamnik, Jenko in Kristanc so ostali pred gostilno. Jamnik in Kristanc sta se spopadla. Med tem, ko sta se semintja prerivala, se je pridružil še Jenko k njima, stavlil Jamnika na odgovor, zakaj ga je v soboto okluftal. Jamnik mu je zabrusil: Če hočeš, ti dam pa še eno. In kakor Jenko trdi, ga je Jamnik res udaril s kolom po prstih. A Jamnik je imel tudi še s Kristancem opraviti. Zasuknil ga je, izpodbil mu nogo, Kristanc je padel. V Jenkoto je zavrelo. Skočil je proti Jamniku, vzel nož iz žepa in zamahnil. Prvi udarec je zadel Jamnika v roko ter mu takoj prerezal žile. Jamnik je zaklical: Pusti me! Pa v tem hipu je Jenko še enkrat in še krepkeje zamahnil proti Jamniku. Zadel ga je ravno v srce. Zaklani je bolešno zaječal: Marija pomagaj! Opotokel se je še nekaj korakov po cesti, zavlil v vežo, se zgrudil in umrl.

Sam se ovadil.

Ko je mladi ubijalec videl svojo žrtev pasti, je vrgel nož proč, ter šel orožnikom javit, da je nekoga sunil z nožem. Ko so orožniki prišli z njim na lice mesta, je bil Jamnik že mrtev.

Obtoženec skesano prizna

in se zagovarja z razburjenostjo. Vsled tega je imel

državni pradnik dr. Kremžar

lahko stališče. Predlagal je, da porotniki potrde prvo glavno vprašanje glede uboja.

Zagovornik dr. Vodušek

je izvajal, da je fanta ponajveč zamerjena vzgoja ter slab vzgled starejših fantov, zlasti ubitega Jamnika, privledlo do nepremišljenega dejanja.

Uboja kriv

Porotniki so potrdili glavno vprašanje glede uboja z 10 glasovi. Vsled tega in na predlog državnega pravdnika ter na prošnjo zagovornika za uporabo izredne milosti je porotno sodišče obtoženega Jenkoto obsodilo na

2 leti težke ječe.

Poleg tega ima obtoženec očetu ubitega Jamnika plačati 66 K za pogrebne stroške. Kar pa oče več zadržev kot odškodnino za ubitega sina, se zavrne na civilno pravno pot. — Jenko je svojo kazen takoj nastopil.

Navihani lovec na hranilne knjižice.

Druga razprava.

Koncem januarja in aprila t. l. se je družba mladih ljudi po Ljubljani prav dobro zabavala. Ljudem, ki vedo, kako težko je danes denar zaslužiti in ki so mislili, da vsi tisti mladi gospodje ne zaslužijo celi mesec toliko, kolikor so en sam dan in noč lahko mišljeni zabili po gostilnah in kavarnah, se je čudno zdelo, od kod neki ta bogati vir do take zapravljenosti.

V omenjeni družbi je igral 20 let stari Valentin Dovč, izučen ključavničar, glavno vlogo. Ljubljana mu je postala premlajna, šel je v Trst, kjer je živel kakor kak mlad magnat. Kako je do tega prišel, to nam Dovč kot obtoženec pred poroto z nekim citničnim zadovoljstvom sam pripoveduje.

Bogata „teta“ — branjevka.

Dovč izpove približno tako: Kot vodovodni monter sem zaslužil po 3 K na dan. Od tega zaslužka sem moral dati vsak teden materi po 10 K za hrano. Potem sem bil brez dela. Klatil sem se po svetu, delal nikjer. Očem me je zaničeval in me ravno čez božične praznike spodil iz hiše. Šel sem k svojemu varuhu v Gradišče št. 8. Tam je takrat stanovala branjevka Terezija Kustnar, o kateri se je govorilo, da ima veliko denarja naloženega v hranilnici. Zahotelo se mi je po njenem denarju in premišljal sem, kako naj pridem do njega. Branjevka je imela navado jutraj zgodaj odhajati na trg. Dne 21. januarja zasledim ključ od sobe, preiščem vse in najdem v postelji pod blazino 3 hranilne knjižice. Pograbim eno od Mestne hranilnice. Knjižica se je glasila na ime Terezija Strnad. Grem v hranilnico ter dvignem 1.800 K denarja. Pobotnico sem podpisal kot Franc Strnad. Knjižico sem dal zopet na isto mesto nazaj. Bahal se nisem prav nič z dvignjenim

denarjem, ker sem se bal, da bi me bili že takrat prijeli. Vendar pa smo pili okrog in se dobro imeli po Ljubljani.

V tržaškem starem mestu.

Namenil sem v Ameriko. Svojemu tovarišu Dolinarju, s katerim sva delala pri Eckarju, sem rekel, da grem k marinerjem, sem ponudil, da me spremi v Trst, odkoder bo moja civilno obleko prinesel materi nazaj. Dolinar je šel z menoj. V Trstu sva dobro živela ter obiskala tudi „dekleta“ v starem mestu. Dolinarju sem dal 50 K naj zame plačuje. Nekega večera smo šampanizirali in tedaj sem v pijanosti potegnil revolver ter streljal. Dolinar mi je potem revolver vzeli. Najel sem si tudi neko prostitutko ter se z njo za 4 dni odpeljal v Reko. Zapravi sem ves denar.

V preiskovalnem zaporu v Trstu.

Radi že omenjene silovitosti sem bil v Trstu aretiran, djali so me v preiskovalni zapor, potem pa obsodili na 6 tednov.

Zopet suh.

Iz zapora sem odšel suh v Gorico, od tam pa me je vleklo zopet nazaj v Ljubljano. Dobila me je mati na ulici ter me spravila domov. Premišljal sem o takih lepih dneh in sklenil: fant, denar moraš imeti. Poskusil sem svojo srečo zopet pri oni bogati branjevki.

Kar vse tri hranilne knjižice.

Dobil sem vitih ter z njim odprl vrata. V svoje veselje dobim pod zgledjem vse tri hranilne knjižice v v papirju zavite.

V kavarni Avstriji.

V posesti teh knjižic sem šel v kavarno Avstrijo. Tam sem dobil svoje znanke, ki so me silili, naj dam za pijačo. Rekel sem, da nimam denarja, da pa imam hranilno knjižico od kranjske šparšake ter da bom denar šele drugi dan dvignil. Nato je kavarar rekel, da če mislim denar res dvigniti, mi za ta čas že on da na kredit. Tako se je tudi zgodilo. Šampanizirali smo celo noč in vsi smo bili dobre volje.

Na sledu.

Drugi dan, ko se hočem iti pričati če branjevka še nič ne ve o tatvini, sem jo že srečal na potu k policiji, pa jokala se je. Tedaj sem si mislil: fant, zdaj pa treba biti previden. Šel sem k Gromu v hotel ter se posvetoval, kako čem denar dobiti na knjižico, ne da bi ga moral dvigniti. On je rekel, da dobim denar morda pri Mestni zastavljalnici. Potem sem šel k Stritarju v kavarno ter mu rekel, da ne morem plačati, ker teta, od katere je knjižica, me ne pusti dvigniti denarja pred 2. junijem, takrat bom šele polnoleten. Na prigovarjanje znanec sem dobil postreščka št. 9. ter mu naročil, naj nese knjižice v zastavnicu ter naj mi prinese 500 K. Postrešček se je en čas branil, potem pa ko sem rekel, da me pošlje neka branjevka, ki se zdaj mož in ne bi rada dvignila denarja, je šel. Vrnil pa se je brez uspeha nazaj.

Na begu

Zvečer sem poskusil še pri Stritarju dobiti 100 K. Kar vstopita dva dedektiva v kavarno, jaz pa pri drugih vratih vun. Doma sem raztrgal dve hranilni knjižici od Mestne hranilnice, obržal le ono od kranjske šparšake. Stori sem to za to, da se lahko izgovorim, da sem to našel, o onih pa sploh nič ne vem.

Na telefonu pri „Slonu“

Da se prepričam, če bi bilo še varno dvigniti denar, sem šel k „Slonu“ ter od tam telefoniral na kranjsko šparšako. Na vprašanje: kdo tam? odgovorim: Tukaj Obrtno pomožno društvo. Na nadaljno vprašanje, kaj želim, odgovorim: Tu je mlad fant, ki bi rad dvignil denar na ime Terezija Strnad, ali se mu lahko zaupa? Odgovor: Tistega fanta kar primate! Dalje nisem čakal, ampak sem jo hitro odkuril. Predsednik: že verjamem. Saj ste bili Vi sami tisti „mladi fant“.

V rokah pravice.

Zvečer ko sem prišel domov, že prideta dva detektiva, pa me aretirata. Eden je rekel, kar povejte po pravici, kako je bilo. Jaz sem ga ubogal.

Ta samoizpoved, ki je preko vsebine prve izpovedbe obtoženčeve le še z dodatnimi priznanji od prilike zaslišanja prič primerno izpopolnjena, predločuje celo sliko dejanja ter glavni del razprave. Omejimo se torej le še na nekatere

pripombe.

V prvi ukradeni hranilni knjižici št. 2154 Mestne Hranilnice je potem, ko je Dovč dvignil 1800 K, ostalo še 3542 K 24 vin. Okradena branjevka o tej prvi tatvini ni ničesar opazila. V drugi ukradeni drugi hranilni knjižici št. 13006 Mestne Hranilnice je bilo 3324 K 26 v. V knjižici št. 228150 kranjske šparšake, je bila vloga 3828 K 06 v. Iz te zadnje omenjene knji-

žice je Dovč nameraval dvigniti 1000 rkon.

Zaslišanje prič.

Zaslišane so bile sledeče priče: Okradena branjevka Terezija Kutnar, kavarar Ivana Stritar, igralec Edvard Grom, ključ. pomočnik Jože Dolinar ter postrešček št. 9 Ivan Smrekar. Priče so v bistvu potrdile samoizpoved obtoženčeve. Branjevka je pripovedovala, kako je Dovč prežal na njo ter hodil okolo hiše. Grom izpove, da mu je Dovč pravil, da je prišel od marinerjev na dopust, da je od tete dobil hranilno knjižico in kako je hodil k njemu izpraševat, kako in kje bi dobil denar na to knjižico, predno ne dvigne denarja iz hranilnice.

Dovč predkaznovan.

Dovč je bil radi tatvine že kaznovan. Enkrat je svojemu mojstru Weiblu ukradel 2 hranilna nabiralnika, drugič je nekega ogoljufal za 10 K, tretjič je Lončarju v Sp. Šiški ukradel 50 K, Dergau 180 K. Predzadnjo kazen je dobil kot že omenjeno, v Trztu.

Ex offio zagovornik dr. Tomišček se je resno potrudil omajati vprašanje glede ukradene vrednosti čez 2000 K.

Izrek porotnikov.

Porotniki so potrdili prvo glavno vprašanje glede tatvine soglasno z da, vprašanje glede visokosti škode (čez 2000 K) pa z 9 glasovi. Po tem izreku zagovornik apelira na uporabo izredne milosti pri odmeri kazni in sicer z ozirom na popolno priznanje ter da obtoženec v resnici ni več uporabil kot le 1800 K. Z ozirom na predkazni in slučaj sam, pa se sodni dvor na to priprošnjo ni mogel ozirati ter Dovča obsodil na

5 let težke ječe

ter v povrnitev škode v znesku 1788 K. Oškodovana branjevka je dobila za enkrat le iz ukradenega denarja kupljeni revolver in prstan. Prstan je vzela, a glede revolverja je vprašala predsednika, če je kaj vreden. Predsednik ji je rekel, da zanj ni vreden niti 2 vinarja. Pa ga je vseeno vzela. Dovč se je drzno smejal. Ko ga je predsednik vprašal, če je s kaznijo zadovoljen, je smelo odgovoril: Ej, kaj če se pritožim, pa dobim še 5 let zraven, boljše je, da kazen nastopim, boljše me tako ne bo.

Razpravo, ki se je ob pol 12 dop. pričela in ob pol 2. pop. končala, je, kot tudi prvo dopoldansko, vodil državni svet. Vedrnjak.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Praznovanje godu kralja Ferdinanda.

Dunaj, 31. maja. Danes je obhajal bolgarski kralj Ferdinand, ki se že dalj časa mudi na Dunaju, v gradu Ebenthal svoj god. H godovanju sta prispela z orijentaliskim ekspresnim vlakom tudi bolgarski prestolonaslednik Boris in princ Ciril.

Manifestacijski shodi za Hinkoviča.

Zagreb, 31. maja. Za binokostne praznike je sklicanih po celem Hrvaškem nebroj protestnih shodov, kjer se bodo izražale simpatije obsojenemu dr. Hinkoviču. Kjer je ban Tomašić radi tega v velikih skrbeh, je ukazal, da mora biti vojaštvo vedno pripravljeno. Dr. Hinković dobiva neprestano iz vseh krajev Hrvaške, Dalmacije, Bosne in Hercegovine in Slavonije brzojavne pozdrave, v katerih se imenuje mučenik in boju za pravico in svobodo.

Rusko črnomoško brodovje mobilizirano.

London, 31. maja. Semkaj je dospelo iz Sevastopola poročilo, da je ruska vlada ukazala takojšnjo mobilizacijo črnomoškega vojnega brodovja. Splošno se tudi opaža, da je Rusija zadnje dni naročila v Škodovih tovarnah zelo veliko vojnega materiala.

Petrograd, 31. maja. Vojni minister Suhomlinov, ki že dalje časa potuje po Daljnem Vzhodu in se sedaj nahaja ravno v Vladivostoku, je bil brzojavno odpoklican v Petrograd. Njegov nenadni odpoklic se spravlja v zvezo z zadnjim rusko-turškim konfliktom.

Seja hrvaške delegacije.

Zagreb, 31. maja. Predsednik kluba hrvaške delegacije, grof Pejačević je sklical za prve dni meseca junija sejo delegatov, na kateri se bo razpravljalo o debati glede proračuna finančnega ministrstva in brambne reforme. Hrvaški centrumaši se seje najbrže ne udeležijo.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisanim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Obleke za gospode najnovejšega kroja prodaja po lastni ceni radi pomanjkanja prostora konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred škofijo št. 19. 293/10—1

Iščem službe kot poslovodja trgovine, zadrage ali zastopnika pivovarne. Zmožen sem slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Natančneje pove upravništvo „Jutra“. 158/3—1

Blagajničarka za modno trgovino, ne izpod 25 let stara, se išče. Nastop takoj. Ponudbe na poštni predal 38, Ljubljana. 307 5 1

Išče se opremljena soba za takoj, ali 15. junij s posebnim vhomom v pritličju, ali prvem nadstropju v sredini mesta. Pisemne ponudbe po dopisnici na „Prvo anončno pisarno“. Šifra „101“. 309/3—1

Kupim nepravde zobe in zobovje. Ponudbe „Kohn“, poste restante, Ljubljana. 1622-1

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Laška in dunajska kuhinja nasproti glavne pošte

se priporoča slavnemu občinstvu. Vsak dan sveže različne morske ribe in mornarski slanki. P. n. občinstvu se vljudno naznanja, da je ravno došlo pristno vino Brioni kakor tudi različna štajerska vina. Kuhinja je zdaj pod novim vodstvom. — Slavnemu p. n. občinstvu se udano priporoča ravnateljstvo.

FURIJ, Novela.

Iz italijanske prevle Jos. Jurca, Cena vezani knjigi 2 K 50 v, broširani 1 K 50 v. Znameniti italijanski pripovedovalec riše v tej psihološko zanimivo zasnovani noveli štirinajstletnega dečka Furijs, ki živi daleč od sveta edino v družbi dveh starih ljudi. Furijs se zaljubi v svojo koketno svakinjo, ki pride bivat na poletni dvorec. Kako se razvija ta ljubezen, je popisano z izredno plastično silo; obenem pa pisatelj ostro biča vzgojno metodo, ki hoče obdržati oblast s hladnostjo in šibo.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani, Založna knjigarna.

Obleke za gospode

najnovejšega kroja prodaja po lastni ceni zaradi pomanjkanja prostora kakor tudi najnovejšo

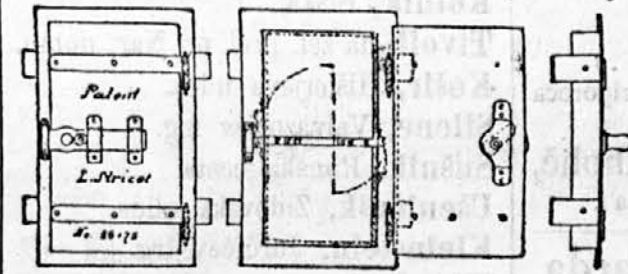
konfekcijo za dame in deklice.

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

Važno za inženirje, stavbne podjetnike, hišne posestnike in hišne upravitelje.

Proti sajam in prahu popolnoma varno zaprtdimnik, kjer je vsaka nevarnost po ognju izključena, omogočujejo samo patentna dvojna

dimniška vrata

s trojnatim proti ognju varnim zatvorom.

(C. kr. avst. pat. št. 26.175 od 1. junija 1906.)

Konstrukcija teh dimniških vrat, ki se lahko dajo vstaviti v novih ali pa že v starih poslopih, so strokovnjaki že večkrat preizkusili in splošno priznali tem dimniškim vratom prednost pred vsemi drugimi.

magistralni priporoča ta vrata z razpisom 21. avgusta 1907; deželni glavar kranjski pa z okrožnico z dne 11. maja 1908 vsem županstvom na Kranjskem. — Pojasnila daje

L. Stricel, dimnikarski mojster.

Dobivajo se pri Lud. Striclu kakor tudi pri tvrdki Avg. Žabkar.

Ponarejanje patentnih vrat se kaznuje po patent. zakonu.

Cenjeni trgovci in obrtniki.

Stavbeno podjetje V. Scagnetti naznanja, da bode zgradilo v Šelenburgovi ulici št. 6 veliko strogo moderno trgovsko hišo. V pritličji se bo nahajalo 24 večjih in manjših lokalov za trgovino, v mezaninu 23 lokalov za malo obrt, deloma tudi za trgovino.

Radi najugodnejše in vsem zahtevam posameznikov najprikladnejše razvrstitve teh prostorov, se bodo isti oddajali pred pričetkom stavbe.

Resni reflektanti se uljudno vabijo, da se radi natančnejšega ustnega pogovora zglase v stavbeni pisarni podjetnika V. Scagnettija, Cesta na Rudolfovo železnico št. 16 (tik državnega kolodvora). — Prosi se, da se cenjeni obisk preje pisмено ali telefonično javi.

Telefon št. 299.

Poštni predal št. 54.

Cognac Star, pristen destilat dalmatinskega vina je najboljši sredstvo za
slabotne in rekonvalescente.
Dobi se edino pri trvdki:
BR. NOVAKOVIČ, Ljubljana.

SODE

dobro ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja

VAN BUGGENIG

sodar

na, Cesta na Rudolfovo želez. 5.

Fotografske aparate

in veliko zalogo vseh v to stroko spadajočih potrebščin priporočam

fotomanufaktura in drogerija

„Adrija“

v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5.
Zunanja naročila izvršuje z obratno pošto. — Ceniki so na razpolago

Enonadstropna

HIŠA

v Vodmatu v posredni bližini Ljubljane z lepim vrtom s sadjem in sočivjem se pod ugodnimi pogoji takoj proda. Pojasnila v pisarni dr. I. Tavčarja v Ljubljani, Sodna ulica št. 2.

Najcenejši nakup birmanskih daril

kakor zlatih in srebrnih ur verižic, uhanov, zapestnic, prstanov obeskov, itd. je edino le pri

Lud. Černe

zlatarju in trgovcu

Ljubljana, Wolfova ulica 3.

2 nova moderna **Seifert - biljarda.**

Novo urejena

Kavarna „Central“

na sv. Petru nasipu 37 je vso noč odprta.

Solidna postrežba.

Slav. občinstvu se toplo priporoča s spoštovanjem

Štefan Miholič,
kavarnar.

2 nova moderna **Seifert - biljarda.**

Kunc-ove obleke

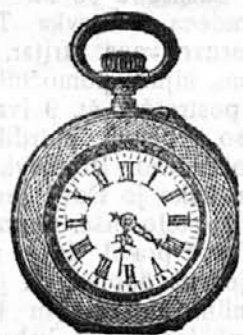
so nedosežne glede oblike, izvršitve in cene.

Ljubljana, Dvorni trg 3.

Telefon št. 291.

Gg. botrom in botricam priporočam svoja birmanska darila.

Nikelnasta moška ura z verižico od K 4-50 naprej.
Prava srebrna moška ura z verižico od K 9-70
14 karatna zlata moška ura z verižico od K 44—
Nikelnasta damska ura z verižico od K 8-50
Prava srebrna damska ura z verižico od K 9-50
14 kar. zlata damska ura z verižico od K 20—
Uhani zlato na srebro K 1-80
14 kar. zlati uhani K 4-50

Največja in najsolidnejša trvdka **H. Suttner** Mestni trg (nasproti rotovžu). Sv. Petra cesta 8.

Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka „Iko“

Na prejšnjem dirkališču v Lattermannovem drevoredu se nahaja samo še ta teden

sudanska četa

Predstave se vrše od 3. ure popoldan do temne noči. — Sedeži 40 vin. Stojišča 20 vin.

Šolska mladina v spremstvu gg. učiteljev ima znižane cene.

Naznanjam, da sem prevzel trgovino z manufakturnim blagom

JESIĆ & WINDISCHER

na Starem trgu št. 1 (Pod Trančo)

katero bom skupno z gosp. Jesi hom pod firmo

J. CIUHA

nadalje vodil, ter se bova v vsakem oziru potrudila, cenj. odjemalcem kar najboljše postreči.

Spoštovanjem

Josip Ciuha.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolencec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubie, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.
Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Bič, Zaloška cesta.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta.

Naročajte in kupujte „JUTRO“
Izvod samo po 6 vinarjev.

Primerna birmanska darila!!

Najmodernejšie obleke za dečke iz temno plavega ali črnega ševiota in kamgarna kakor tudi bele obleke za deklice iz pike-a, batista in čipk. Največja izbira oblek za gospode in damske konfekcije.

Cene priznane nizke!

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Najbolj varno naložen denar!

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa do 31. dec. 1940 nad 564 milijonov K.

Stanje hranilnih vlog nad 40 milijonov K.

Rezervni sklad nad 1.200.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica št. 3.

sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4 1/4 % brez odbitka. Nevzdržene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Denar in knjižice se lahko pošiljajo po pošti.

Za varnost naloženega denarja jamči z vsem premoženjem in z vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka špekulacija z vloženim denarjem.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa

Kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5 % in proti poplačevanju dolga po najmanj 1/4 %. Dolžnik pa more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejšie črke.

Litografija.

— Poštne hranilnice št. 78.307. —

Del. glavnica K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 610.000

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/4 %